

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMOVÉ PRÁCE

Jméno diplomanta: **Linda Holanová**
Téma práce: **Dokazování v civilním sporném řízení se zaměřením na zásadu projednací**
Rozsah práce: **47 stran vlastního textu**
Datum odevzdání práce: **dle informačního systému, práce datována 5. 3. 2019**

1. Aktuálnost (novost) tématu:

V obecné rovině nejde o téma zcela nové, nicméně v české procesualistické literatuře je problematika uplatňování projednací zásady v civilním sporném řízení dosud zkoumána jen dílčím způsobem. Běžná komentářová literatura se jí zabývá zejména v rámci interpretace § 120 o. s. ř., ovšem jde zároveň i o otázku právněpolitickou – nakolik aktivní má být soud v rámci dokazování tehdy, jestliže v určitém směru aktivitu nevyvinul žádný z účastníků. Jde proto o téma sice stále aktuální a je vhodné, že si je diplomantka vybrala a při zpracování se pokusila zohlednit aktuální stav diskuse, minulé novelizace zákona i připravovanou rekodifikaci procesního předpisu.

2. Náročnost tématu na teoretické znalosti, na vstupní údaje a jejich zpracování a na použité metody:

Zvolené téma je středně náročné z hlediska potřebných teoretických znalostí, vyžaduje zvládnutí teoretického pojetí dispoziční a projednací zásady, jejich úlohy ve sporném řízení a propojení se základními idejemi civilního procesu. Z hlediska vstupních údajů lze pracovat s judikaturou, nicméně nejde o úplné řešení, neboť publikovaná judikatura pochází především od soudů vyšších instancí, zatímco aplikace projednací zásady v souvislosti s prováděním dokazování je v největší míře úlohou soudu prvostupňového; v omezené přístupnosti tohoto druhu zdrojů lze spatřovat jedno z hlavních úskalí, kterým diplomantka čelila. Náročnost vlastního vypracování práce a volby a použití vhodných metod lze považovat za střední.

3. Formální a systematické členění práce:

Práce je členěna, mimo úvodu a závěru, do čtyř hlavních kapitol. První z nich se zabývá možnostmi teoretického pojetí projednací zásady. Druhá z nich se zaměřuje na historický vývoj projednací zásady v civilním procesu v rámci českého právního prostoru. Třetí kapitola přináší komparaci s blízkými zahraničními právními řádů (rakouským, německým a slovenským). Tyto tři kapitoly tak představují nejen obecný úvod, ale zasazují celou problematiku do určitého kontextu. Za stěžejní pokládám čtvrtou kapitolu, kde se diplomantka snaží na konkrétních příkladech z české praxe aplikaci projednací zásady analyzovat a hodnotit. Jak z formálního, tak ze systematického hlediska nemám k členění práce námitek.

4. Vyjádření k práci:

Považuji za velmi vhodné, že se diplomantka pokusila pro účely analýzy nalézt empirický zdrojový materiál v soudní praxi, byť s ohledem na obtížnou dostupnost rozhodnutí soudů nižších stupňů (notabene jejich spisů) není jednoduché získat dostatečné množství podkladů pro vyvození obecnějších závěrů. Oceňuji také snahu o vyvození vlastních závěrů, třebaže

vzhledem k charakteru samotného tématu je zřejmé, že tyto závěry zpravidla nemohou být univerzálně platné – aplikaci projednací zásady je často nutno hodnotit v jednotlivých případech (řízeních) podle konkrétních okolností tam přítomných. Nicméně přesto lze vysledovat určité obecné tendence a o to se diplomantka v práci snaží. Práci proto považuji celkově za poměrně zdařilou, byť by jí samozřejmě prospělo, pokud by se diplomantce podařilo nalézt vhodných pramenů ještě více.

5. Kritéria hodnocení práce (splnění cíle práce, samostatnost při zpracování tématu včetně zhodnocení z hlediska plagiátorství, logická stavba práce, práce se zdroji / využití cizojazyčných zdrojů, včetně citací, hloubka provedené analýzy ve vztahu k tématu, úprava práce, jazyková a stylistická úroveň):

Diplomantka si v úvodu práce vytkla za cíl přiblížit současnou interpretaci projednací zásady v české soudní praxi. Tento cíl lze považovat v zásadě za splněný, při vědomí skutečnosti, že vhodné prameny pro detailní analýzu nejsou zcela snadno dostupné.

Práce je zpracována samostatně, diplomantka projevuje své vlastní názory a nabízí k nim argumenty, které se snaží podložit vlastní úvahou či prameny, včetně zahraničních. Práce nevykazuje žádné známky toho, že by se jednalo o plagiát, žádné negativní poznatky v tomto směru nemám k dispozici a považuji ji za originální.

Práce má vhodnou logickou strukturu, která zvolené téma pokrývá přiměřeně. Práce se zdroji, a to jak literárními, tak judikatorními, je vcelku vyhovující, v určitém rozsahu se využívají i prameny zahraniční provenience, a to zejména se zřetelem na prováděnou komparaci. Citování pramenů lze považovat za standardní, nemám k němu zásadní výhrady.

Hloubka provedené analýzy je vzhledem k tématu a náročnosti jeho zpracování, zejména s ohledem na ne ideální dostupnost empirických zdrojů ze soudní praxe. Autorka se k judikatuře snaží přistupovat kriticky, což považuji za vhodné. Formální úprava práce odpovídá obvyklým požadavkům na diplomové práce kladeným.

Jazyková a stylistická úroveň je dobrá a odpovídající nárokům na diplomové práce, nevykazuje zásadní nedostatky.

6. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě:

Lze doporučit, například v rámci rekodifikace civilního procesu, nějakou konkrétní novou úpravu projednací zásady ve sporném řízení?

Doporučení / nedoporučení práce k obhajobě:

Práci doporučuji k obhajobě.

Navržený klasifikační stupeň:

Práci navrhuji hodnotit „výborně“, s přihlédnutím k průběhu obhajoby.

V Praze dne 6. dubna 2019

JUDr. Tomáš Holčapek, Ph.D.